

Régóta úgy gondolom, hogy ha meg akarjuk érteni korunkat, azt, ami benne az általános, jogosult kivételként a szocializmus szomorú történetétől kellene elindulnunk. A kelet- és közép-európai történelemtől: e terület egyedi történeteitől, mely területhez különben Németország nagyon is hozzátartozik. Történetektől, melyek nyugatról nézve jogosulatlanak tűnhetnek, olyannak, amelyek az általánost, a modernitás főtrendenciáját egyszerűen megkerülik. Én, innen, másképpen látom. Azt a látványosságot, amely a szocializmushoz vezetett, nem volna szabad egyszerűen ad acta tennünk. A szocializmus

mutatta meg a legvilágosabban és a legeggyértelműbben a modernitásban bennerejlő nihilista tendenciát. Ha nincsen fülünk a tetszhalott szocializmus *logoszához*, s pillanatnyilag sem a Nyugat, sem az európai Kelet nem látszik azzal a képességgel rendelkezni, hogy meghallja ennek *logoszatát*, akkor ebből vagy egy ismétlés nélküli mozgás következik, ami maga a nihil [...] vagy valami rossz ismétlés, egy nem eleven, holt ismétlés.

990 Ft

